

Wyjaśnienia dotyczące Konkluzji BAT dla dużych obiektów energetycznego spalania – LCP.

W dniu 17 sierpnia 2017 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowano Decyzję Wykonawczą Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania (dalej Konkluzje BAT dla LCP), zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (dalej Dyrektywa IED).

W związku z przedmiotowymi Konkluzjami BAT dla LCP, niezwykle istotną kwestią jest definicja nowego obiektu energetycznego spalania, zgodnie z którą nowy obiekt to taki obiekt energetycznego spalania, który po raz pierwszy uzyskał pozwolenie po opublikowaniu Konkluzji BAT dla LCP, lub całkowicie zastąpiony na istniejących fundamentach po opublikowaniu niniejszych Konkluzji BAT (tj. po 17 sierpnia 2017 r.).

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519), zwanej dalej „ustawą Poś”, do której zostały transponowane regulacje Dyrektywy IED, pojęciu „obiekt energetycznego spalania” odpowiadają pojęcia: „instalacja spalania paliw” lub „źródło spalania paliw”. Obiekt energetycznego spalania zatem jest instalacją w rozumieniu art. 3 pkt 6 tej ustawy.

Należy zaznaczyć, iż Konkluzje BAT są publikowane w formie decyzji wykonawczych do Dyrektywy IED, stąd też zawarte w nich pojęcia nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od przedmiotowej dyrektywy i należy je interpretować zgodnie z celem w niej wskazanym. Definicja pojęcia „pozwolenie” zawarta w art. 3 pkt 7 Dyrektywy IED stanowi, iż jest to pisemne zezwolenie na eksploatację całości lub części instalacji. Ponadto art. 4 pkt 1 ww. dyrektywy, który nakłada na kraje członkowskie obowiązek zapewnienia, iż żadna instalacja nie będzie eksploatowana bez pozwolenia, został transponowany do prawa krajowego poprzez art. 180 ustawy POŚ (*Eksploatacja instalacji powodująca 1) wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, 2) wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, 3) wytwarzania odpadów – jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane*), a zgodnie z art. 201 ust. 1 ustawy Poś, pozwolenia zintegrowanego wymagają instalacje, których funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w nich działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenia poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

W świetle powyższych wyjaśnień, należy uznać, że pozwolenie zdefiniowane w Konkluzjach BAT dla LCP należy utożsamiać z pozwoleniem zintegrowanym, które jest jednym z rodzajów pozwoleń na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska, bez których – jeżeli są wymagane – eksploatacja instalacji stanowi naruszenie prawa. **Dlatego też sformułowanie „po raz pierwszy uzyskał pozwolenie”, użyte w Konkluzjach BAT dla LCP w definicji nowego obiektu, należy wiązać z terminem uzyskania wyłącznie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw.**

W kontekście ustalenia, czy pozwolenie zintegrowane, które zostało wydane przed datą publikacji Konkluzji BAT, ale nie jest ostateczne, nadal będzie powodowało, że spełniony jest warunek uznania instalacji za istniejącą – wyjaśniam co następuje. Organ właściwy do wydania lub zmiany

pozwolenia zintegrowanego, przesądza o zakwalifikowaniu danej instalacji jako istniejącej lub nowej w rozumieniu Konkluzji BAT w oparciu o stan prawny oraz faktyczny, istniejący w dniu wydania decyzji. Organ już w procesie wydawania decyzji musi uwzględnić to, czy przedmiotowa decyzja dotyczy instalacji nowej czy istniejącej. W przypadku gdy o statusie instalacji decydowałyby okoliczności następujące *post factum*, czyli uzyskanie cech ostateczności, to organ na etapie wydawania decyzji nie mógłby prawidłowo określić statusu instalacji, a co za tym idzie przypisać jej prawidłowych wielkości emisyjnych. **Mając na uwadze powyższe, przy kwalifikowaniu instalacji do kategorii instalacji nowych albo istniejących, kluczowe znaczenie ma moment wydania po raz pierwszy pozwolenia zintegrowanego przez organ I instancji.**

Konkluzje BAT dla LCP zawierają szczególny zapis stanowiący iż, przedmiotowe Konkluzje nie obejmują instalacji korzystających z ograniczonego odstępstwa obowiązującego w całym okresie eksploatacji lub odstępstwa dla zakładów zasilających sieci ciepłownicze zgodnie z art. 33 i 35 Dyrektywy IED, do czasu wygaśnięcia odstępstw określonych w ich pozwoleniach zintegrowanych, które dotyczą poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami dla zanieczyszczeń objętych odstępstwem **jak również dla innych zanieczyszczeń, których emisje zostałyby ograniczone przez środki techniczne nie zastosowane dzięki odstępstwu.**

Oznacza to, że Konkluzje BAT dla LCP nie obowiązują instalacji korzystających z derogacji zgodnie z art. 33 i 35 Dyrektywy IED **w okresie jej trwania**, natomiast po okresie derogacji – instalacje powinny być dostosowane do wymagań wynikających z Konkluzji BAT – o ile mają być nadal eksploatowane.